

MỜI GỌI XUÂN VỀ

Cư sĩ Liên Hoa

Khi có những cánh chim bay về nguồn, dẫn dắt đất trời mở hội chào đón xuân về. Xuân về đem theo từng cơn gió, nhẹ nhàng, lá lướt qua cây lá, ngọn cỏ, ruộng vườn, sông núi....

Có những loài cây biểu trưng cho xuân như mai, đào, cúc, trúc v.v... nhưng xuân đâu chỉ có nơi các loài cây, mà xuân còn hiện ra trên từng gương mặt mỗi người, với nụ cười son trẻ. Nụ cười là chất liệu ngọt ngào, êm dịu nhất mà con người đem đến cho vũ trụ, đem đến cho nhau trong những lúc khổ đau hiện diện.

Người lãng tử đã một lần bỏ nơi chốn cũ, rời đây mai đó, tìm kiếm một mộng ước nào đó, có thể là vinh hoa phú quý, có thể là khổ đau chập chùng, có thể là khoảng lặng rợn người trong tuyệt vọng, bấp bênh.... từng người, từng người một đều là người cùng tử trong cuộc lữ mộng mơ của cuộc đời. Dù là ai, dù là quyền cao chức trọng, dù giàu sang phú quý hoặc là người bần cùng, đói cơm, thiếu áo... rồi một ngày mai, khi rời xa cái thân thể yêu quý này, cũng phải trả lại cho bốn đại đất nước gió lửa, cái thân thể mượn tạm nơi cõi đời.

Có người khi nghiên cứu về Đạo Phật và những người đang thực hành giáo Pháp vi diệu đó, chợt nhận ra rằng, tại sao với đời sống khổ hạnh, rau dưa... với tam thường bất túc: ăn mặc ngủ, nhưng nơi họ có một cái gì đó đã làm nên nụ cười, một nụ cười thật đẹp, hồn nhiên như trẻ thơ, nụ cười trên gương mặt....

Có bao giờ ta tự hỏi: làm sao mình lại để nụ cười biến mất trên môi, trong khi

cuộc đời này vẫn luôn mở rộng đón chào xuân về, như một tròng phùng giữa khổ đau và hạnh phúc và hạnh phúc phải chăng là những gì chắt chiu từ khổ đau bất hạnh. Ai không khổ đau, người đó khó hể nếm được mùi hạnh phúc. Ai không có phiền não, sầu lo... sẽ khó tìm được giải thoát đích thực, vì đó là chất liệu cần thiết để nhen nhúm lên sự vượt thoát, vượt qua những nghìn trùng phiêu lãng của nội kết, vì sen vẫn vươn lên từ bùn đất dơ, vì xuân về không cần mời gọi, khi đã qua hè thu đông.

Này bạn! Hãy cho nhau nụ cười, một nụ cười chân chất, dịu hiền, từ bi như từng được thấy trên gương mặt Đức Phật, nụ cười "niêm hoa vi tiếu", vì đó đến từ tâm thanh tịnh, yêu người, yêu đời và muốn chuyển hoá tất cả khổ đau bất hạnh cho người, đem đến Chân Hạnh Phúc.... Bạn làm được mà, chỉ một nụ thôi, để xuân về, không cần mời gọi.

*Mở cửa thời gian đón tiết xuân
Mai vàng hớn hờ, mở lòng xuân
Cúc cười e thẹn bên khung cửa
Trúc biếc khoe tình là lướt xuân*

*hỏi người lãng tử bốn phương trời
rong ruổi bên đời, mộng ước xuân
tìm cánh mai đào, cười xuân trước
chẳng biết bây chừ, hương có xuân*

*vũ trụ hôm nay, chợt giật mình
có người bỏ lại, một trời xuân
ngủ say trọn giấc tình vô trụ
và để xuân tràn, nụ sắc không*

Năm 2009